

Dar kartą apie neklasikinių metimo rungčių Lietuvos pirmenybes

Baigiasi žiema ir metikams prasideda „aukso amžius“. Pirmosios rimtos varžybos - Lenkijos neklasikinių metimo rungčių pirmenybės Sopote. Ten žada vykti keletas mūsų veteranų.

O kokias neklasikinių metimo rungčių varžybas rengsime mes? Dabar pats laikas apie tai pasikalbėti, ir pradėti norėčiau nuo neklasikinių metimo rungčių Lietuvos pirmenybių. Deja, bandymas jas surengti baigėsi nesėkmingai. Tai primins tekstas, prieš kelis mėnesius paskelbtas „Brandoje“.

Praėjusių metų pabaigoje, Gintaro iniciatyva buvo nuspręsta surengti pirmąsias neklasikinių metimo rungčių Lietuvos pirmenybes. Varžybas turėjo rengti visi mūsų šalies klubai („Ažuolas“, „Metikas“, „Senjorai“ ir „7/10“). Buvo sutarta (matyt prisiminus mano rengtas VGTU rektoriaus taurės ir „Iššūkio“ varžybas), kad koordinatoriaus veiksmų imčiausi aš. Sutikau, nes pagalvojau, kad atsirado galimybė bendrai dirbant įgyti patirties, o vėliau, galbūt, surengti ir geras tarptautines varžybas. Taigi šios varžybos turėjo būti, ne metraščio „Branda“, o visų mūsų!

Buvo parengta ir išplatinta DALYVIO ANKETA. Per mėnesį buvo gautos tik trys užpildytos anketos. Akivaizdu, kad dėl trijų veteranų rengti šalies pirmenybių neverta.

Taigi, pirmas bandymas nepavyko. Norėčiau pateikti savo pamąstymus, kodėl taip atsitiko.

Pirmiausia, kaip viskas vyko. Pradėjome nuo to, kad Gintaras sutarė su klubais, kad bus paskirti atsakingi asmenys už neklasikinių metimo rungčių Lietuvos pirmenybių organizavimą. Jais tapo Gintaras Pridotkas, Saulius Svilainis ir Linas Kulbokas. Su Kaunu Gintaras nesusisiekė, todėl atstovą iš Kauno pasirinkau aš. Juo tapo Rita Ramanauskaitė. Kad su klubais pradėtų bendrauti Gintaras svarbu buvo man, nes jis turi autoritetą ir turėjo būti mano garantas.

Susirašinėjimas (nuomonių derinimas) vyko vangiai: kelis laiškus atsiuntė tik Gintaras ir Linas. Norėdamas išjudinti klubų atstovus, parengiau neklasikinių metimo rungčių uždarų patalpų pirmenybių nuostatų projektą ir siūliau jas surengti kovo mėnesį, nes tai būtų puikus pasirengimas planuojamoms Lietuvos pirmenybėms. Deja, palaikymo nesulaukiau. Paaiškėjo, kad sporto klubams „Senjorai“ ir „7/10“ šios varžybos neįdomios, o sporto klubas „Ažuolas“ prisidėti nenori. Liko dvejojantis klubas „Metikas“.

Apibendrinimas

Pabandyčiau paaiškinti, kaip aš įsivaizduoju Lietuvos metikų veteranų sąjungą ir kodėl mums nesiseka surengti bendrų renginių.

Taip jau atsitiko, kad dar nuo tarybinių laikų turiu įvairių renginių organizavimo patirtį (visasąjunginės ir tarptautinės mokslo konferencijos, VISI darbuotojų spartakiados, fakultetų ir universiteto sporto šventės ir t.t.). Metikams veteranams taip pat teko rengti daug varžybų, pavyzdžiui, VGTU rektoriaus taurės ir „Iššūkio“ varžybas. Renginiai pavykdavo todėl, kad pasisėkdavo suburti bendraminčių grupelę. Mes svarstydavome įvairius klausimus, ginčydavomės, kartais susipykdavome, bet kai nuspręsdavome veikti, tai atsiraitodavome rankoves.

Pamatęs, kad neklasikinių metimo rungčių mėgėjų veikla merdi, praeitais metais pabandžiau įpūsti ugnį. Tuo tikslu surengiau ketverias varžybas, susukau filmą apie veteranų renginius, surengiau sportiškiausio metiko veterano konkursą. Kodėl pavyko visą tai padaryti? Ogi todėl, kad radosi ta taip reikalinga bendraminčių grupelė. Be Leonardo, Virginijaus, Eugenijaus, Rimvydo ir Levutės nieko nebūtų pavykę nuveikti. Visą metų veiklą turėjo vainikuoti Naujametinis Vakaras, kurio pagrindinis tikslas buvo pasikalbėti apie mūsų reikalus. Daugelis taip ir nesuprato, kad ne varžybos, o būtent tas vakaras turėjo tapti svarbiausiu „Brandos“ įvykiu. Pripažįstu, siekto tikslo nepasiekėme: į vakarą atvyko tik vieno sporto klubo (iš keturių) atstovai. „Dalše niekuda“ pasakytų rusai.

Kodėl apie tai rašau? Todėl, kad, kaip tas trečias brolis Jonas, aš tikiuosi, kad anksčiau, ar vėliau rasis bendraminčių grupelė ir mes kartu įveiksime visas kliūtis.

Taigi dar kartą apie viską iš pradžių.

Kodėl prašiau užpildyti anketas?

1. Pirmiausia trumpam tapkime inžinieriais ir patys sau atsakykite į tokį klausimą: "Ar galima pradėti projektuoti konstrukciją, jei nežinai jos matmenų ir ją veikiančių apkrovų". Taigi anketų užpildymas duotų taip reikalingos pradinės medžiagos.
2. Anketų užpildymas įpareigotų jas užpildžiusius veteranus prisimti tam tikrą atsakomybę dėl dalyvavimo varžybose.
3. Anketų užpildymas parodytų klubų požiūrį į varžybas bei jų atstovų sugebėjimą dirbti komandoje.
4. Klubų atstovai sąžiningai rinkdami duomenis tikrai atrastų naujų potencialių sporto veteranų (aš net premiją duočiau klubams už kiekvieną naują prisiviliotą veteraną).

Aš suprantu, kad varžybose realiai dalyvautų plius minus 3-4 veteranai, lyginant su užpildžiusiais anketas. Bet anketų užpildymas jau būtų buvęs projekto įgyvendinimo PRADŽIA. Kaip mes su šiuo darbu susitvarkėme, parodė ko mes verti. Taigi dar nesame pasirengę rimtam darbui, o toliau tyliai šūdą malame.

Tarkime stebuklas būtų įvykęs ir visi klubai būtų pateikę užpildytas anketas. Manau, varžybose būtų dalyvavę virš 10 moterų ir apie 20 vyrų. Jeigu taip būtų įvykę, tai reikėtų rimtai pagalvoti apie užsieniečius. Žinau, kad Linas turi kontaktų su lenkais, Gintaras su latviais, aš su vokiečiais ir vengrais. Manau atvyktų ir baltarusiai.

Dabar informacija, kuri daugeliui nepatiks. Reikėtų, galų gale, suprasti, kad geroji tarybų valdžia artimiausiu metu nesugrįš. Todėl patys turime mokėti už savo laisvalaikio praleidimo malonumus. Skaičiuojant išlaidas, reikia jas skaičiuoti tariant, kad visas išlaidas dengs starto mokestis. Ir tik vėliau, gavus pinigėlių iš LAF, „Penkių žiedų“, rėmėjų ar pasinaudojus klubo pinigėliais, išlaidų našta sportininkams galima būtų sumažinti. Spėju, kad jeigu norime gerai surengti Lietuvos pirmenybes, turime planuoti maždaug 100 litų starto mokesťį.

O dabar pats laikas pakalbėti apie mūsų provincialumą.

Kai vykstame į tarptautines varžybas, mes neburbėdami pildome anketas ir mokame didelius pinigus už starto mokesťį. Įvertinus gyvenimo išlaidas susidaro nemaža sumelė. Bet mes papurkštaujame, papurkštaujame ir mokamame. Kyla klausimas - už ką? Dar prieš 15-20 metų dalyvavimas tarptautinėse veteranų sporto varžybose leisdavo lengviau gauti vizą, lengviau tada buvo galima susirasti ir rėmėjus. Be to, tada mes labiau rūpėjome sporto organizacijoms, labiau buvome įdomūs plačiajai visuomenei. Dabar turime pripažinti, kad esame įdomus tik sau (ar galime varžyti su pupyčių papais?). Ir dar. Akivaizdu, kad dabar, jeigu nori pamatyti, pavyzdžiui, Italiją, paprasčiau, pigiau ir geriau nusipirkti turistinį kelialapį, negu važiuoti varžytis į tą šalį (dažniausiai prasitrinti tarp stadiono ir viešbučio, geriausiai atveju pavyksta nuvykti į kokį nors įdomesnį objektą). Taigi ar verta dėl bendros nuotraukos su meru leisti tokius didžiulius pinigus? O kai reikia išleisti kelias šimtines, kad sudalyvautum varžybose Lietuvoje, prasideda... „trūksta pinigų“. Dar vienas pavyzdys. Būkime atviri, nei varžybos Tatoje, nei Velse, nei Juterboge nėra kažkas tokio nepaprasto, nors starto mokestis siekia šimtinę, bet ne litų, o eurų. Esu tikras, kad galime surengti tikrai ne prasčiau Lietuvos pirmenybes.

Aš ne prieš tarptautines varžybas. Keletą kartų per penkerius metus, manau, netgi būtina tokiose varžybose sudalyvauti, kad neprarastume tokių varžybų dvasios ir ritmo. Bet man taip pat patinka varžytis ir Lietuvoje, ir aš sutinku už tai mokėti pinigus.

Ir dar kartą apie provincialumą. Nėra neklasikinių metimo rungčių tarptautinių amžiaus koeficientų. Yra tik atskirų klubų grupiniai amžiaus koeficientai. Be to, man teko bendrauti su E.Kollmaru ir aš žinau, kaip jie buvo nustatomi. Juokas ima. Mes gi turime puikius metinius amžiaus koeficientus. Paskaitykite, kaip jie nustatomi. Ir, vietoj to, kad trumpam taptume žydais, ir visai garsintume tuos savo koeficientus, mes savo varžybose naudojame kitų klubų amžiaus koeficientus. Įdomu (kreipiuosi į mūsų provincialus), kaip jūs pasielgtumėte, jei LSW klubas būtų ne Vokietijos, o, pavyzdžiui, Baltarusijos.

Pastaba. Aš asmeniškai nesuprantu, kodėl jūs nenorėjote varžybų „Kas yra kas“. Po jų surengti Lietuvos pirmenybes būtų buvę vienas juokas.

Kęstutis Vislavičius